

Нъ 11-й май не бѣше Еневъ-день ; до Еневъ-день имаше още много денье и нощи, и много часове, а по вече мину-ти, до онаѣмъ, въ коѣмъ ся разцѣва напратъ-та.

Въ този день еще отъ вечеръ-тѣ врѣме-то показваше тихо.

По това врѣме, кога е тихо врѣме-то, рибари-тѣ излѣз-вѣтъ, да ловѣтъ рыбѣ, еще отъ срѣдъ-нощъ, кога пропѣе ранобудный петель, и сички-тѣ духове, споредъ повѣріето, ся изгубвѣтъ.

Хрипко-гласій *Дердеръ* (1) бѣше зель да крѣщи продра-но и да ся показва, че ся мѣсти мѣсто-то изъ Козаревско-то ливадѣе. Славѣя не бѣше зель еще да пѣе, нъ звѣзди-тѣ и блѣда-та мѣсечена, коя бѣше на голѣмъ пладнѣмъ, показва-хѣ, че скоро ще ся яви зора-та.

Бухали-тѣ и Кукомѣвки-тѣ бѣхѣ зели вече да унѣмѣ-вѣтъ, само, тукъ тамъ, по въздуха преминувахѣ предъ очи-тѣ ти прилѣпн-тѣ съ тихо-то си лѣтеніе и пакъ ся изгубва-хѣ, като гонѣхѣ нощни-тѣ пеперудки.

Мина ся малко врѣме, а то се по-тихо и по-благо ста-ва. Пѣкъ ранобудный Славѣй, за такива сутрѣни душѣ да-ва. Между Джудюски-тѣ, Козаревски-тѣ и Слъпоурушки-тѣ брѣгове лѣжѣтъ голѣми и пространни лѣгове и лѣжи, между коя ся вне бързотекуща-та Янтра кѣто сребърна зѣмѣя, на коѣмъ брѣгове-тѣ сѣмъ устѣани съ червенѣ рѣкитѣ, клонати и подигати върби и сребърнолисти тополи. Въ тѣзи върби ся гнѣздѣтъ сички-тѣ пѣвици птички отъ това голѣмо про-странство. Това мѣсто напразно не го звѣтъ птичишки рай. Убади ли ся единъ Славѣй — имай само врѣме да слу-шашъ. Единъ прѣзъ другій ся надспреварѣтъ, кой по за-вито и по ясно да пѣе и да извива гласа си.

Ето и зорница-та ся задади като трындафилъ на чело.

Подиръ нѣмъ ся зачерви на истокъ, загорѣ ся, показа

---

(1) Птица.